

б) застосування в роботі працівників досудового розслідування рішень Європейського суду з прав людини;

в) розкриття та уникнення суспільно-небезпечним поведінковим проявам терористичного характеру (особливі політичні, релігійні чи інші екстремістські погляди) тощо.

У підсумку доречним буде зауважити, що наведені рекомендації щодо удосконалення роботи Національної поліції України дозволять певним чином усунути прогалини у законодавчому забезпеченні реалізації окремими категоріями працівників своїх повноважень щодо забезпечення охорони прав і свобод людини та громадянина.

Список використаних джерел:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580–19. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

2. Звіт Національної поліції України про результати роботи у 2020 році. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/17-civik-2018/zvit2020/npu-zvit-2020.pdf>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Кісліцина І. О.

Чуфай Лілія Романівна

студентка I-го курсу магістратури

факультету цивільної та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ

У сучасному світі проблема збереження адвокатської таємниці стає дедалі актуальнішою. З кожним роком довіра українського народу до адвокатів, прямих захисників їхніх прав, стає все меншою, а питання розголошення адвокатської таємниці гостро стоїть на порядку денному. Варто проаналізувати значення та законодавче закріплення адвокатської таємниці.

Як зазначає голова комітету захисту професійних прав адвокатів та реалізації гарантій адвокатської діяльності Ілля Костін: «Адвокат законодавчо зобов'язаний зберігати таємницю, і це головна заповідь довіри клієнта». Ця довіра дає можливість отримувати від клієнта інформацію для подальшого захисту його прав та інтересів. Момент

виникнення адвокатської таємниці визначається моментом звернення клієнта до адвоката для надання правової допомоги. Це правило поширюється і на випадки, коли в інтересах особи до адвоката звертаються інші зацікавлені особи, наприклад родичі цієї особи. Досить точне тлумачення поняття адвокатської таємниці дає Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». У статті 22 цього закону вказано, що це «будь-яка інформація...про клієнта». Також визначено коло осіб, на яких поширюється обов'язок збереження адвокатської таємниці. Згідно з законом поняття «таємниці» дає можливість зробити висновок, що законодавець бачить збереження адвокатської таємниці як одну з важливих гарантій його діяльності [1].

У Загальному кодексі правил для адвокатів Європейської співдружності зазначається, що адвокат повинен в однаковій мірі зберігати в таємниці як відомості, отримані ним від клієнта, так і інформацію про клієнта, отриману ним в процесі надання послуг клієнту. Не можна допустити зловживання адвоката довірою клієнтів і з моральної точки зору.

Принцип збереження конфіденційності відносин між адвокатом та клієнтом також закріплено в пункті 13 Стандартів незалежності юридичної професії Міжнародної асоціації юристів, які прийняті на конференції Міжнародної асоціації юристів у вересні 1990 р. в м. Нью-Йорку. Зазначається, що юристам, для забезпечення ефективного виконання професійних обов'язків, повинен забезпечуватися захист документів від вилучення та перевірок, а також захист від втручання в електронні засоби зв'язку та інформаційні системи [2].

Варто зазначити, що адвокат зобов'язаний зберігати таємницю клієнта незалежно від того, скільки разів звертався до нього клієнт, а також скільки часу пройшло з моменту такого звернення.

Норми щодо забезпечення адвокатської таємниці містяться також і в кримінальному процесуальному законодавстві. Зокрема, слід звернути увагу на те, що під час кримінального провадження гарантується таємниця листування, телефонних розмов та інших форм спілкування (ст. 14 КПК); не підлягають огляду, вилученню чи

розголошенню документи, пов'язані з виконанням захисту, без згоди (ст. 46) [3].

Отже, беручи до уваги вище сказане, можна дійти висновку, що адвокат не може і не повинен розкривати жодних відомостей, довірених йому клієнтом, незалежно від умов та ситуацій, і ніяких меж у цьому питанні не може бути поставлено. Варто пам'ятати, що запорукою прозорої ділової репутації адвоката є його вміння професійно застосовувати свої навички насамперед при гарантуванні захисту та збереженні адвокатської таємниці.

Список використаних джерел:

1. Юстін І. Адвокатська таємниця. Трагедія у 4 частинах. *Юридична газета*. 2016. № 51. С. 32–33.
2. Організація судових та правоохоронних органів: навч. посіб.: у 2 ч. / Т. Б. Вільчик, П. М. Каркач, А. В. Лапкін та ін.; за ред. Л. М. Москвич. Х.: Право, 2016. 370 с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс: Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

Науковий керівник: к. ю. н., доцент Кісліцина І. О.